

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15C/270/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713217128
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713217128.5

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci žalobcu: Jakub Butkaj, nar. 28.12.1985, bytom Turčianske Kľačany 130, 038 61 Turčianske Kľačany, právne zastúpený JUDr. Adrianou Šimekovou, advokátkou so sídlom Kratinova 40, 036 08 Martin, proti žalovanej: M. K., G.. XX.X.XXXX, E. K. E. C. XXX, XXX XX E. C., E..Č.. M. XX, K. J. XXXX, Š. v konaní o rozvod manželstva takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo žalobcu a žalovanej uzatvorené dňa 23.8.2008 pred Matričným úradom Mesta Vrútky rozvádza.

II. Žalobca a žalovaná sú povinní nahradiť trovy štátu vo výške 43,10 eur, každý v 1, do troch dní od právoplatnosti rozsudku na účet Okresného súdu Martin.

III. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na rozvod manželstva doručeným súdu 11.11.2013 sa žalobca domáhal rozvodu manželstva so žalovanou. Uvedené odôvodnil tým, že za trvania manželstva mali manželia spoločné trvalé bydlisko na adrese E. C. XXX, XXX XX E.Č. C.. V súčasnosti obidvaja účastníci pracujú vo Švajčiarsku. Do zahraničia vycestovali v lete 2012. Napriek tomu majú obaja adresu trvalého bydliska E. C. XXX, XXX XX E. C.. Žalobca so žalovanou uzavreli manželstvo dňa 23.8.2008 pred Matričným úradom vo Vrútkach s tým, že u žalobcu ide o manželstvo prvé, aj u žalovanej ide o manželstvo prvé. Obidvaja sú občanmi Slovenskej republiky a ich štátna príslušnosť je slovenská. Z manželstva účastníkov nepochádza žiadne dieťa. Žalobca uzatvoril so žalovanou manželstvo po krátkej, asi jednoročnej známosti. Po uzatvorení manželstva začal žalobca žiť s odporkyňou v spoločnej domácnosti, a to na adrese Turčianske Kľačany č. 130, v dome patriacom rodičom žalobcu. Žalovaná má dcéru maloletú Emu Kukučkovú, nar. 14.10.2005, ktorá spolu s matkou a žalobcom žila od roku 2008 v spoločnej domácnosti. Žalobca sa od začiatku snažil podieľať na výchove dcéry svojej manželky. Žalobca považoval manželstvo so žalovanou za spokojné a usporiadané, a to až do začiatku leta 2013, i keď počas manželstva bolo i krízové obdobie, manželia ho úspešne prekonali. V roku 2011 žalobca ukončil pracovný pomer u zamestnávateľa - Mestská polícia Martin. Od roku 2012 podnikal v stavebníctve a nakoľko sa mu nedarilo, rozhodol sa vycestovať do zahraničia za prácou. Žalobca od júna 2012 pracuje vo Švajčiarsku. V mesiaci júl 2012 za žalobcom pricestovala do Švajčiarska aj žalovaná. Jej dcéra zostala na Slovensku, pričom bývala u matky žalobkyne. Od 1.1.2013 si žalobca a žalovaná zobrali do nájmu 4-izbový byt vo Švajčiarsku, ktorý postupne zariadili. Tým vytvorili podmienky pre bývanie a život ich maloletej dcéry N. C., ktorá po skončení školského roka prišla v lete 2013 do Švajčiarska za mamou. Spolu s maloletou Emou prišla do Švajčiarska i jej stará mama J. P., ktorá pomáhala žalovanej s jej každodennou starostlivosťou. Ešte pred príchodom dcéry začala byť žalovaná podráždená, žalobca mal pocit, že mu vyčítala každú maličkosť. S odstupom času sa žalobca domnieva, že žalovaná sa pravdepodobne s niekým iným zoznámila. Po príchode maloletej N. sa vzťahy medzi manželmi výrazne zhoršili, začali každodenné hádky. Práve

rozdielne názory na výchovu maloletej N. C. spôsobili vyostrené vzťahy medzi manželmi. Žalovaná nechcela dovoliť, aby sa žalobca podieľal na výchove dcéry, neakceptovala jeho pripomienky, či rady. Každodenné hádky vyústili k tomu, že žalovaná mu oznámila, že už s ním nechce žiť, že sa chce rozviešť. Nasledujúce dva týždne žalobca a žalovaná síce spolu žili, ale vôbec spolu nekomunikovali. Po dvoch týždňoch (21.10.2013) sa žalobca rozhodol odsťahovať, nakoľko nechcel zvyšovať napätie v domácnosti. V súčasnosti žalobca a žalovaná spolu nežijú, komunikujú minimálne, len ohľadom šekov a pošty. Žalovaná a jej dcéra sa žalobcovi nepozdravia, nekomunikujú s ním. Žalobca sa to veľmi dotklo, že žalovaná od neho žiada výživné pre seba potom, čo sa počas celého manželstva staral o jej dcéru, finančne ju aj jej dcéru podporoval v čase, keď bola nezamestnaná cca 11 rokov. Žalobca sa v žalovanej veľmi sklamal a nevie si predstaviť obnovenie manželského spolužitia a v žiadnom prípade založenie rodiny. Jeho city k nej úplne ochladli.

Podaním doručeným súdu 14.1.2014 (č.l. 17 súdneho spisu) zaslala žalovaná vyjadrenie k návrhu na rozvod manželstva, v ktorom uviedla, že žalobca a žalovaná, počnúc od júna (júla 2012) viac ako rok a pol trvale žijú, pracujú a zdržiavajú sa vo Švajčiarsku. Ako sám žalobca uvádza vo svojom návrhu. So žalobcom sme od januára 2013 si zoberali do nájmu 4-izbový byt vo Švajčiarsku, ktorý sme si zariadili. Za žalovanou prišla do Švajčiarska aj jej dcéra Ema Kukučková. Spolu s dcérou N. prišla aj stará mama J. P., ktorá pomáhala so starostlivosťou o domácnosť. Žalovaná s N. a žalobca aj naďalej žijú vo Švajčiarsku, aj keď oddelene od žalobcu. Dcéra N. a vo Švajčiarsku navštevuje základnú školu. Zároveň žalovaná poukázala na to, že vo Švajčiarsku prebieha na súde rozvodové konanie ich manželstva s tým, že ona podala návrh na rozvod ich manželstva dňa 18.10.2013 na súd „Bezirksgericht Baden“ vo Švajčiarsku, nakoľko obidvaja so žalobcom žijú od júla 2012 vo Švajčiarsku. Ako sa túto skutočnosť dozvedel žalobca, tento podal návrh na rozvod manželstva následne dňa 11.11.2013 na Okresný súd Martin, napriek tomu, že vedel, že sa vedie rozvodové konanie na súde vo Švajčiarsku, kde obidvaja žijú. V konaní o rozvod manželstva vedenom vo Švajčiarsku bolo vydané súdne rozhodnutie zo dňa 4.12.2013, na základe ktorého je žalobca zaviazaný hradiť na žalovanú výživné vo výške 750 švajčiarskych frankov mesačne. Zároveň súd vysporiadal aj dočasnú úpravu vzťahov, týkajúcich sa spoločného majetku, vrátane prenajatého bytu. Ani žalovaná, ani žalobca proti tomuto súdному rozhodnutiu nepodali opravný prostriedok. Z tohto dôvodu žalovaná vnesla v predmetnom konaní námietku vecnej, ak aj miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin konať vo veci rozvodu ich manželstva. Podľa žalovanej príslušným na konanie je súd vo Švajčiarsku, nakoľko faktický pobyt žalovanej a žalobcu je viac ako 11 rokov vo Švajčiarsku, tu sa zdržujú, tu pracujú a plánujú aj žiť ďalej. V podaní doručenom súdu 17.7.2014 (č.l. 67) žalovaná súdu predložila doklad o podaní návrhu na rozvod manželstva vo Švajčiarsku s tým, že poukázala na to, že v zmysle právnych predpisov platných vo Švajčiarsku je rozvodové konanie dvojstupňové. Prvým rozhodnutím je rozhodnutie o oddelenom živí manželov na obdobie dvoch rokov. To už bolo vydané dňa 4.12.2013 a že po uplynutí oddeleného spolužitia v trvaní dvoch rokov, ktoré začalo plynúť dňa 1.11.2013, bude vydané finálne rozhodnutie o rozvode manželstva. Opätovne vnesla námietku vecnej ako aj miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin konať vo veciach rozvodu ich manželstva, nakoľko má za to, že je príslušný na konanie o rozvode súd vo Švajčiarsku. Tieto skutočnosti žalovaná opätovne uviedla aj v podaniach doručených súdu 17.7.2014 (č. l. 67), 24.11.2014 (č. l. 123).

Podaním doručeným súdu 24.9.2014 (č. l. 96) sa žalobca vyjadril k vznesenej námietke vecnej a miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Martin, kde uviedol, že nakoľko obidvaja manželja, t.j. žalobca aj žalovaná mali posledné bydlisko v Slovenskej republike v obvode Okresného súdu Martin je žalobca presvedčený, že Okresný súd Martin je miestne príslušný na prejednanie a rozhodnutie vo veci. Zároveň žalobca doložil do konania vyjadrenie jeho právneho zástupcu vo Švajčiarsku, ktorý uviedol, že konanie, ktoré sa vedie vo Švajčiarsku, a ktoré sa konalo 4.12.2013 pred Okresným súdom v Badene medzi stranami je tzv. konanie na ochranu manželstva. Začína sa vo Švajčiarsku v prípadoch, v ktorých partneri ešte nemajú v úmysle rozvádzať sa, prípadne sa rozvod môže jednostranne požadovať kvôli zákonnej lehote pre odlúčenie v trvaní dvoch rokov. Dvojročná lehota pre odlúčenie vyprší v danom prípade až 1.11.2015 a až potom jedna zo strán môže podať žalobu o rozvod. Predtým sa strany nepovažujú ani za súdne rozvedené, ani odlúčené, pre rozvodové konanie vo Švajčiarsku zostáva ešte prekážka (č.l. 101).

O námietke vecnej a miestnej nepríslušnosti, ktorá bola vznesená žalovanou v podaniach doručených súdu 14.1.2014, doplnenú podaniami doručenými súdu 17.7.2014, 24.11.2014 súd rozhodoval uznesením č.k. 15C/270/2013-138 a túto námietku vecnej a miestnej nepríslušnosti zamietol. Uvedené uznesenie bolo doručované aj právnej zástupkyňi žalobcu, ako aj žalovanej, ktorá proti tomuto uzneseniu nepodala odvolanie. Podľa vyhotoveného prekladu prekladateľa je zrejmé, že žalovaná

prevzala predmetné uznesenie dňa 19.5.2015, a teda predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 4.6.2015. Nakoľko súd potreboval zistiť, kedy skutočne prevzala žalovaná uznesenie o zamietnutí námietky vecnej a miestnej nepríslušnosti, uznesením č.k. 15C/270/2013-163 zo dňa 17.6.2015 vydal uznesenie ktorým sa upravuje vedenie konania a ustanovil prekladateľa Ing. Vladimíra Makucha, aby preložil súdu písomnosť, ktorá bola doručená zo Švajčiarska ohľadne doručovania písomnosti pre žalovanú.

Súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 31.8.2015, na ktorý bola predvolaná právna zástupkyňa žalobcu, ako aj žalovaná s tým, že na predmetný termín pojednávania sa nedostavila žalovaná, ktorá ospravedlnila svoju neúčast' podaním zo dňa 24.8.2015 doručeným súdu 27.8.2015, v ktorom ospravedlnila neprítomnosť z osobných dôvodov. Poukázala na to, že od 17.8.2015 jej maloletá dcéra navštevuje školu vo Švajčiarsku a nemôže pricestovať na Slovensko. Ako doklad predkladá súdu potvrdenie zo školy, ktorú navštevuje jej dcéra zo dňa 22.6.2015 s tým, že dcéra musí byť vo Švajčiarsku a nemôže ju nechať samu. Trvá na osobnej prítomnosti pri rozhodovaní o merite veci, nakoľko sa jedná o tak závažnú vec a rozvod manželstva je zároveň vecou osobného stavu. Súd tento návrh na odročenie pojednávania považoval za nedôvodný a nedostatočný pre odročenie pojednávania. Žalovaná vo svojom ospravedlnení neuviedla telefonický, e-mailový, príp. iný kontakt na to, aby jej súd mohol čo najrýchlejším spôsobom dať vedieť, že jej návrh na odročenie termínu pojednávania nebude akceptovať. Podľa názoru nešlo o dostatočný dôvod pre odročenie pojednávania. Predmetná vec je na Okresnom súde Martin od roku 2013, žalovaná nedodržiava riadne lehoty určené súdom, doručovanie do Švajčiarska je komplikované a zdĺhavé. Je zrejme z priebehu konania, že maloletá dcéra bude navštevovať školu vo Švajčiarsku v priebehu celého roka, je na odporkyni, aby zabezpečila jej starostlivosť v prípade jej neprítomnosti príbuznými. Súd preto vo veci konal aj v neprítomnosti žalovanej, za účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu.

Žalobca na pojednávani, ktoré sa konalo dňa 31.8.2015 trval na podanom návrhu na rozvod manželstva s tým, že je zrejme, že účastníci konania od 1.11.2013 nežijú v spoločnej domácnosti. Tento stav trvá doteraz s tým, že nebývajú spolu a za posledného 11 rokov v žiadnom kontakte nie je s výnimkou účasti na súdnych pojednávaniach. Od roku 2013 spolu nežijú v spoločnej domácnosti, absolútne spolu nekomunikujú a má informáciu žalobca o tom, že žalovaná by mala mať stáleho partnera s ktorým žije už viac ako jeden rok v spoločnej domácnosti, o tom súdu predložila právna zástupkyňa žalobcu aj fotografie z facebooku, na ktorých je žalovaná s jej priateľom. Aj týmto reálnym správaním žalovaná reálne demonštruje, že neuvažuje o obnovení manželského spoluzitia so žalobcom. Žalobca sa v správaní svojej manželky veľmi sklamal, rozdiely medzi nimi sú diametrálne odlišné s tým, že žalobca si nevie predstaviť obnovenie manželského spoluzitia, dokonca ani obnovenie všeobecnej komunikácie, ako takej. Nemyslí si žalobca, že predmetom tohto konania by malo byť detailné skúmanie, kto spôsobil rozvrat manželského vzťahu. Je to potrebné brať tak, že za rozvrátené vzťahy môžu obidvaja účastníci.

Súd z vykonaného dokazovania, či už z výsluchu žalobcu, podaní, ktoré zasielala do konania žalovaná, ma jednoznačne preukázané, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel. Od manželov nie je možné očakávať obnovenie manželského spoluzitia s tým, že každý si už žije svoj život, a preto súd manželstvo rozviedol. To, že neprichádza obnovenie manželského spoluzitia, bolo preukázané aj zo strany žalovanej, ktorá sama potvrdila, že od roku 2013 spolu nežijú, odsťahovala sa so spoločnej domácnosti a z predložených fotografií, ktoré boli vytiahnuté z facebooku, je možné konštatovať, že zrejme žalovaná má nového partnera.

Súd z dôvodu vedenia konania ustanovil prekladateľa na preloženie listín o doručenie písomnosti vo Švajčiarsku. Znalec si vyúčtoval trovy prekladu, odmenu za preklad vo výške 43,10 eur, ktoré mu súd priznal uznesením č.k. 15C/2070/2013-177 zo dňa 26.6.2015 a upravil Okresný súd Martin - učtáreň, aby mu túto sumu aj vyplatila zo štátnych rozpočtových prostriedkov.

Podľa ust. § 148 ods. 1 OSP má štát právo na náhradu trov konania podľa výsledku sporu. Čo sa týka rozvodu manželstva, tu nie je možné hovoriť o úspechu, neúspechu jednej, druhej strany. Z tohto dôvodu zaviazal súd žalobcu aj žalovanú v rovnakom diele uhradiť trovy konania štátu, ktoré predstavujú odmenu za preklad vo výške 43,10 eur, a to na účet Okresného súdu Martin.

O trovách konania súd rozhodoval podľa ust. § 144 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na výkon rozhodnutia.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.